

Inkluze obavy nepotvrdila. Bohužel jenom zatím...

Marek Příbil
redaktor MF DNES

Společné vzdělávání „zdravých“ a mentálně postižených dětí bylo v minulém školním roce bouřlivě přetřásaným tématem. Ideově jde o projekt nařízený Českou republikou z EU vycházejícím z kritiky, že u nás zbytečně izolujeme kdekteré romské dítě ve zvláštní škole.

Tato takřečená inkluze (substantivum jako z Orwella) platí od minulého čtvrtka: základním školám je zapovězeno odmítnout žáka se zvláštními vzdělávacími potřebami, vyplývajícími z jeho handicapu. Jsou povinny poskytnout mu kompenzační, rehabilitační a učební pomůcky, předně však zajistit služby pedagogických asistentů, kteří se tak těžko shánějí: problém tkví v bídných platech, nízkých úvazcích a lopotné dřině.

Jak se však ukázalo, zájem ze strany rodičů o inkluzi není a mnozí nedávno na ministerstvo podali bezúspěšně ústavní stížnost. Například Českem přestoupilo od nového školního roku z praktických (dříve zvláštních) škol do těch běžných pouhých 205 dětí. To je zásadní neúspěch „inkluzivního“ ministerstva školství. A bohudík.

Když první informace o inkluzi prosácky na

veřejnost, objevilo se totiž ze strany nejedněch pedagogů a odborníků zděšení. A to ze tří oprávněných důvodů: kromě potíží s hledáním asistentů není inkluze vhodná pro všechny, vezmou-li se v potaz smyslové poruchy, Aspergerův syndrom, mentální postižení. A navíc takové dítě nezažije pocit úspěchu: bude-li se ho kantor snažit zapojit do výuky, optá se, kolik je dva plus tři, a dítě řekne sedm, celá třída se samozřejmě rozřehtá.

Jenže to, že v září inkluze neproběhla tak masovým způsobem, jak si autoři představovali, neznamená, že se postupem času nebude vztahovat na všechny postižené děti. To je nezpochybnitelný plán. Do praktických základních škol chodilo před prázdninami okolo 18 tisíc dětí s různou mírou mentálního zadržování, pro které by byla výuka v běžných školách příliš rychlá. Ony se skutečně nezruší a budou existovat, ale neučí již podle svých speciálních vzdělávacích programů, ale nově podle normálních; postupem času se tak přemění v běžné základky.

Jde o výsměch tisícům oddaných učitelů, oněm podceňovaným speciálním pedagogům. A ať už nás ministerstvo školství chlácholí jakkoli, jde o zničení systému, jenž míval v naší zemi letitou tradici a býval vzorem, jak zapojit mentálně slabší děti do společnosti. A to vše kvůli jednomu nemoudrému bruselskému nařízení.

